

OBČASNÍK

OBECNÉ NOVINY OBCE MALÉ ZÁLUŽIE

ROČNÍK XIII.

ČÍSLO 2/2016

DECEMBER 2016

Z činnosti obecného zastupiteľstva

Vážení občania,

končí sa ďalší rok našej spolupráce. Začínali sme ho s nádejou, že pomocou dotácií z európskych fondov sa nám podarí uskutočniť časť plánov, ktoré sme si stanovili na začiatku volebného obdobia.

Už vo februári sme pripravili projekt a podali žiadosť o nenávratné finančné prostriedky na rekonštrukciu administratívnej budovy – bývalej školy. Je to jedna z najstarších budov v obci, pôvodne tam bola škola, do ktorej chodili naši starí rodičia, rodičia a isto si zaslúži, aby bola opravená a slúžila naďalej obci a jej občanom. Podmienky výzvy boli pre obec výhodné a na zastupiteľstve sme sa potešili a čakali, že čoskoro začneme s prácami. Dlhو sa nič nedialo, až v októbri sme dostali informáciu, že výzva bola zrušená a bude vyhlásená znova. Ostáva len veriť, že sa tak stane v roku budúcom. Požiadali sme aj o dotáciu z Ministerstva financií na rekonštrukciu verejného osvetlenia – odtiaľ tiež neprišla dodnes žiadna odpoveď.

Pre malé obce, ktoré majú rozpočty v podstate len na každodenný život, sú dotácie nevyhnutnosťou, aby mohli realizovať aj náročnejšie projekty. Najhoršie na tom je tá neistota, čakanie, pretože záujemcov o získanie finančných prostriedkov je veľa a všetko závisí od rozhodnutia výberových komisií na ministerstve pôdohospodárstva.

Nitriansky samosprávny kraj sme požiadali o dotáciu na výmenu zariadenia v knižnici a spisovni. Zo žiadaných 1600 € sme dostali 300 €, čo stačilo na doplnenie regálov v knižnici. Nové police boli nainštalované a následne boli do nich uložené knihy.

Ďalšiu žiadosť o dotáciu sme podali na Enviromentálny fond, kde žiadame peniaze na vybudovanie protipovodňovej zábrany v hornej časti odvodňovacieho kanála.

Z Enviromentálneho fondu žiadame tiež

peniaze na vybudovanie zberného dvora – stojiska na kontajnery, ktoré bude umiestnené na dolnom konci, v časti starého futbalového ihriska. Bude vybudované podľa požiadaviek nového zákona o odpadoch. Plocha dvora bude spevnená a ohradená. Budú určené dni a hodiny, kedy možno odpad doviesť. Čo sa týka odvozu odpadov – systém bude taký, ako doteraz. Podľa harmonogramu budú pristavované kontajnery na veľkoobjemový odpad a odpady zo záhrad a drobný stavebný odpad. Po naplnení budú odvezené. Dlhodobu tam nebudú uložené žiadne odpady. Pre zberný dvor sme sa rozhodli predovšetkým preto, lebo keď sú kontajnery umiestňované voľne, stáva sa, že v čase, keď pri nich už nie je služba, niektorí občania privezú a uložia do nich aj odpad, ktorý tam nepatrí. Spolupráca s Ponitrianskym združením pre separovaný zber síce stále vykazuje začiatočnicke „chyby“, ale na oboch stranách je záujem, aby sa postupne odstraňovali a likvidácia odpadov fungovala tak, že budú spokojní občania, obec a aj PZO.

Niektorí občania majú dojem, že ideme budovať smetisko. Práve naopak, toto rozhodnutie sme urobili pre to, aby „čierne smetiská“ v obci nevznikali. Naším presvedčením je, robiť rozhodnutia v prospech občanov a nie proti nim. Okrem toho – povolenie na vybudovanie smetiska by sme ani nedostali. Poplatky za odpady sa zdajú mnohým privysoké. Ak sa máme dopracovať k ich zníženiu, vyžaduje to spoluprácu všetkých zložiek a určitú disciplínu a dôslednosť pri separovaní.

Prívalové dažde nás v poslednom čase dosť trápia a ohrozujú všetky časti obce, ale predovšetkým dolný koniec. Odvodňovací kanál bol už zanesený a bolo ho treba vyčistiť a prehĺbiť. Stalo sa tak v septembri, prácu vykonala firma pána Rastislava Bilu. Bol vyčistený samotný kanál,

vpust do kanála a rozšírený a vyčistený bol aj kanál „za Sakovými“ v juhovýchodnej časti dediny. Túto akciu sme financovali z obecného rozpočtu. Pri odvoze vybagrovanej zeminy nám poskytlo pomoc PD DEVIO Nové Sady. Za pomoc a ochotu spolupracovať, nielen pri čistení kanála, ďakujem pánovi predsedovi Ing. Jakubičkovi a všetkým pracovníkom PD DEVIO, ktorí nám pomohli.

Do konca roka máme ešte v pláne zlikvidovať drevenú šopu za obchodom. Slúžila ako skladisko nepotrebných, už použitých vecí. Najskôr treba priestor vyprázdniť, odstrániť eternitovú strechu a postupne zlikvidovať celú šopu.

V budúcom roku chceme získať finančné prostriedky na rekonštrukciu miestnych komunikácií, opravu zvonice a zrealizovať zámery, ktoré nevyšli v tomto roku.

V obci fungujú tri spoločenské organizácie a som rada, že spolupráca s obecným úradom a aj medzi organizáciami navzájom, je veľmi dobrá a verím, že bude pokračovať aj v budúcom roku. Ďakujem aj všetkým občanom, ktorí udržiavajú poriadok nielen na svojom dvore, ale upracujú si aj pred „vlastným prahom“.

Viera Predanocová

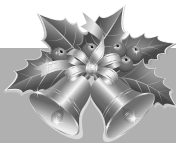
Prehľbovanie odvodňovacieho kanála

Odvodňovací kanál – prepadová jama

Príroda nikdy neporuší vlastné pravidlá.

Leonardo da Vinci

Obsah

Z činnosti obecného zastupiteľstva	2
Od výskumu k starostovaniu	5-7
Spomienky na M. R. Štefánika v mojej rodnej obci	7-9
Z činnosti OZ „LABUŤ“ za druhý polrok 2016	9-10
Činnosť Dobrovoľného hasičského zboru za II. polrok 2016	10-12
Činnosť Základnej organizácie Jednoty dôchodcov za II. polrok 2016	13-14
Žijú medzi nami...	14-15
Študijná cesta do Turecka	16-18
Rio stále čarovné, no predsa iné...	19
A znova prišiel Mikuláš	21
Obecná knižnica	21
Spoločenská kronika	22
Oznamy	22

Od výskumu k starostovaniu

Pán Emil Fuska oslávil v tomto roku okrúhle životné jubileum – 80 rokov. Takmer celý svoj život prežil v Malom Záluží, zúčastňoval sa dobrovoľných brigád (akcií Z) a spoločenského života v obci. Narodil sa v období pred druhou svetovou vojnou a ako dieťa si tieto časy dobre pamätá. Mnohí ho poznajú a väčšinou vedia len o jeho činnosti ako starostu.

V tomto príspevku ho však chceme predstaviť z iného uhľu pohľadu. Zvedaví sme boli na jeho detstvo, štúdiá, prácu... Napriek tomu, že si už užíva zaslúžený dôchodok, myslíme si, že má stále svojim spoluobčanom čo povedať.

1. Voľakedy sa deti museli oveľa viac podieľať na domácich prácach, mali svoje úlohy, ktoré museli popri škole zvládať. Najskôr sme sa teda pána Fusku spýtali na jeho detstvo:

Na detstvo mám pekné spomienky. Všetky detské hry sme hrávali pri pasení kráv na lúkach „cez širiny“. Spomínam si, že raz keď som prišiel z pasenia kráv, nikto nebol doma. Mal som zakázané uväzovať kravy reťazou v maštali. Tak čo som mal robiť, sadol som si na prah medzi dvere. Až do príchodu rodičov som strážil kravy, aby neopustili svoje miesto.

Na svojich rodičov si spomínam rád. Obaja boli roľníci. Po založení JRD, v roku 1952, pracovali na družstve v Malom Záluží. Otec bol 60 % vojnový invalid z I. svetovej vojny. Dožili sa 50. výročia spoločného života, oslávil zlatú svadbu. Otec sa dožil 80 a mama 96 rokov. Ešte ako 90-ročná naspievala ľudové piesne do spevníka Malé Zálužie („Slovenské ľudové piesne Malé Zálužie“). Okrem toho sa moja mama podieľala na výchove svojich vnukov, vystrájala ich do škôlky aj do školy. Moja manželka a ja sme pracovali v Nitre na VŠP a každé ráno smena vlak o 5.30 hod. chodili do práce.

Z obdobia druhej svetovej vojny si zase spomínam, že na Veľký piatok v roku 1945 bola Nitra bombardovaná a zo zálužského chotára bolo vidieť horiacu vežu nitrianskeho hradu. Ešte si dobre pamätám december 1942 (v rokoch 1941-45 bol môj otec vládnym komisárom – starostom obce), kedy zaviedli

v dedine elektrinu. Pri tej príležitosti sa konalo u nás doma pohostenie. Boli tu vedúci z elektrárni. Veľkým prekvapením pre mňa bolo, že v každej izbe svietila lampa a kúpili sme si rádio.

2. Ďalej si spomína na školské časy:

Do školy som začal chodiť v Malom Záluží a absolvoval som tu päť tried ľudovej školy. Potom som pokračoval štyri roky na Základnej deväťročnej škole v Nových Sadoch.

Pamätám sa na spoločný výlet do obce Šurianky. Pozreli sme si dedinu, prírodu, a keď sme išli domov, tak sme sa oddelili od skupiny s pani učiteľkou a ponáhľali sme sa domov. Nečakali sme na ostatných. Dôsledkom bolo, že za nedodržanie disciplíny sme boli potrestaní – „zavretí po škole“.

Po skončení základnej školy som pôvodne chcel ísť na štvorročnú školu roľnícku v Martine, ale už tam nebolo voľné miesto, tak som sa prihlásil na Strednú priemyselnú školu chemickú v Bratislave, spolu s dvoma ďalšími spolužiakmi. Školu som navštevoval od roku 1951 do roku 1955. Boli sme prví maturanti tejto školy.

Diaľkovo som vyštudoval Agronomickú fakultu Vysokej školy poľnohospodárskej v Nitre, ktorú som skončil v roku 1967. (dnes Slovenská poľnohospodárska univerzita).

3. Naša obec sa nachádza v oblasti, kde bolo vždy základným zdrojom obživy poľnohospodárstvo a tak aj pán Fuska chcel po skončení škôl pracovať v poľnohospodárstve. Prvé pracovné skúsenosti však získal inde...

Začiatkom júla 1955 som nastúpil na umiestnenku do Azbesto-cementových závodov, národný podnik Nitra - závod Mlynárce. Po roku som nastúpil na dvojročnú základnú vojenskú službu do Plzne. V roku 1959 som začal pracovať v Ústrednom kontrolnom a skúšobnom ústave Bratislava, pracovisko Nitra. Od roku 1963 som nastúpil na Katedru základnej agrotechniky Vysokej

školy poľnohospodárskej v Nitre. (Neskôr názov Katedra poľnohospodárskych sústav). Moje pracovné zaradenie bolo výskumný pracovník - práca na výskume. Na tejto katedre som pracoval celý čas až do odchodu do dôchodku.

4. Aj keď pracoval v Nitre, veľa voľného času venoval aktivitám v obci.

Zúčastňoval sa brigád v rámci akcií Z a aktívne pôsobil v spoločenských organizáciách v obci.

Po založení Slovenského záhradkárskoho zväzu v Malom Záluží som pracoval vo výbore a neskôr ako predseda miestnej organizácie záhradkárov. Zorganizovali sme prvú výstavu ovocia a zeleniny v budove starej školy za účasti odborného pracovníka UKSUP-u z Veľkých Ripňan, ktorý určil odrodové skladby prineseného ovocia. Pravidelne sme pozývali odborných pracovníkov z VŠP, z odboru záhradníctva a ovocinárstva, na odborné prednášky o pestovaní ovocia a zeleniny. Pravidelne sme sa starali o prísun nových ovocných stromčekov zo šľachtiteľskej stanice pre pestovateľov v obci.

Základná organizácia Slovenského zväzu chovateľov bola u nás založená v roku 1973. Bol som členom výboru a pomohol som pri organizácii miestnej výstavy hydiny. Od roku 1982 som bol vo funkcii tajomníka hydinárskej komisie Okresného výboru Slovenského zväzu chovateľov v Nitre. Na Národnej výstave zvierat v Nitre v novembri roku 1989 ma výstavný výbor poveril organizovať a viesť celé oddelenie hydiny v pavilóne B. Zapojilo sa veľa členov našej organizácie pri organizovaní a zriadení tohto oddelenia. Na príprave pracovali takmer týždeň a viacerí boli pri výstave ako odborní garanti. Po výstave sme museli všetko zlikvidovať, vyčistiť a pavilón dať do pôvodného stavu.

5. V rokoch 1995 – 2006 bol tri volebné obdobia starostom našej obce. Nebolo to jednoduché, bolo to obdobie veľkých politicko-spoločenských zmien, kedy si obce hľadali svoje miesto. Bolo treba riešiť problémy, tak ako prichádzali. V rámci spoločenských zmien v 90. rokoch obce najviac privítali možnosť osamostatniť sa, čo

im dávalo viac voľnosti pri realizácii vlastných programov...

Aj Malé Zálužie využilo túto možnosť osamostatnenia a z pôvodne zánikovej obce sa stala prosperujúca dedina, plná džavotu detí. Čakalo nás plno úloh a jednou z prvých bola plynofikácia, ktorú sme ukončili v roku 1995, v dôsledku čoho bola nutná úprava miestnych komunikácií. Cesty boli vyasfaltované: Dolný koniec od Domu smútku po lipy; od horného cintorína popri železničnej trati až do konca; ulica od hlavnej cesty po dom p. Gríča (č. d. 11); ulička od pomníka padlých až do konca; cesta od kultúrneho domu popri hornom cintoríne cez Čapáš až po družstvo. Ďalej bol vybudovaný chodník pre peších popri hlavnej ceste – od jedného železničného priecestia po druhé, v dĺžke cca 400 m. Ďalšou veľkou úlohou bolo vybudovanie verejného vodovodu. A hneď sa začali výkopové práce pre vodovodné potrubie vedené zo smeru od obce Kapince. Voda k nám prichádza z prameňa Hlavina, ktorý sa nachádza v Radošine.

V roku 2003 sa začalo s rozsiahlou úpravou odtoku privalovej vody z Karačky a Bodoriek; od domu č. 153 až po vyústenie do potoka Radošinka pri moste, bol vybudovaný odvodňovací kanál.

V celej obci sa vymenilo staré osvetlenie za úspornejšie so žiarivkami Philips. Zároveň sa predĺžilo verejné osvetlenie v uličke Za humnami. Na Dome smútku sa opravila zatekajúca strecha, osadil sa chýbajúci kríž interier domu smútku vymalovaný. Jedna z permanentných úloh bola starostlivosť o cintoríny – obidva sa oplotili plastovým pletivom, na hornom cintoríne sa urobila nová brána – p. Ivan Šóoš.

Ani kultúrny dom sa nezaobišiel bez zásadných úprav. Vybudovalo sa WC, registratúra (archív) obecného úradu, doplnilo sa zariadenie do kuchyne.

V roku 2000 sa konalo tretie stretnutie rodákov Malého Zálužia. Pri tejto príležitosti sa zriadila pamätná izba v bývalej miestnosti klubovne. Organizačne to zabezpečila Viera Predanociová so sestrou Annou. Pri tejto príležitosti bola vydaná monografia Malé Zálužie.

Žiaľ, čo mi je ľúto, nepodarilo sa obnoviť učiteľský byt v bývalej starej škole. Na druhej strane za veľké víťazstvo považujem, že sa mi podarilo pred svojím

odchodom zorganizovať stretnutie zástupcov 11 obcí, ktoré vyústilo do založenia občianskeho združenia „Radošinka“, a vďaka ktorému môžeme aj v súčasnosti čerpať financie z fondov EÚ a zveľaďovať obec.

A teraz si už užíva zaslužený dôchodok a vo svojom voľnom čase sa venuje pestovaniu ovocia a zeleniny

v záhradke. Do ďalších rokov mu želáme veľa šťastia, zdravia, spokojnosti.

Zo spomienok Emila Fusku vybrali a spracovali: Zuzana Plesníková, Mahuliena Sochorová, Zuzana Zábrazná

Spomienky na M. R. Štefánika v mojej rodnej obci

Po dlhých rokoch, ktoré som prežil mimo rodnej obce, naskytla sa mi 1. júla príležitosť stretnúť sa s jej obyvateľmi. Som hrdý na svoju rodnú obec, ktorá vychovala pre Slovensko mnoho vzdelaných ľudí.

V čase mojich štúdií na gymnáziu v Nitre, vláčik „kačičku“, ako sme ju volali, zapľňali ráno čo ráno z veľkej časti študenti z Ujlačku. Spomínam na moje detské roky prežité v rodnej obci. Vyrastali sme bez materiálnych predsudkov, boli sme si všetci rovní. Kultúrna úroveň v tom čase bola v Ujlačku oproti všetkým dedinám v Radošinskej doline na neuveriteľne vysokej úrovni. Tešia ma aj úspechy, ktoré dosiahli aj v súčasnosti starostovia spolu s obyvateľmi obce.

V júli som spolu s manželkou navštívil rodnú obec a formou voľného rozprávania som sa snažil priblížiť prítomným odkaz M. R. Štefánika, jedného z najvýznamnejších Slovákov v dejinách nášho národa. Jeho krátky život a dielo sledujem takmer tridsať rokov, aj ako zakladateľ Nadácie M. R. Štefánika so sídlom v Bratislave.

V príspevku píšem v krátkosti o Štefánikovi to, čo som rozprával.

Generál Dr. Milan R. Štefánik

Narodil sa v rodine Pavla Štefánika, evanjelického farára na Košariskách. Z dvanástich narodených detí prežilo deväť. Základné vzdelanie získal na cirkevnej škole v rodnej obci, stredné vzdelanie na viacerých evanjelických lýceách - v Bratislave, Šoproni a v Sarvaši, kde aj maturoval. Milan bol tichej hlávovej povahy a lýceá menil pre odbojnosť svojho brata, ktorý bol už vtedy panslávom. Po maturite odišiel do Prahy, kde študoval matematiku a hvezdárstvo. V Prahe sa Štefánik intenzívne zapájal do spoločenského a kultúrneho života. Ako predseda spolku Detvan tam prežil „aj svoje učňovské roky v politike“. Štúdiá ukončil ako doktor prírodných vied a odišiel do Paríža a neskôr pracoval v chýrnej hvezdárni v Meudone, blízko Paríža (1905).

Štefánik prežil svoj tvorivý život vo Francúzsku a možno ho rozdeliť na dve časti. Prvú časť predstavujú úspechy dosiahnuté vo vede (hviezdne roky), druhú – úspechy dosiahnuté pri organizovaní oslobodenia Slovákov, aj Čechov, a vytvorení Národnej rady československej a čs. légii!

Stal sa blízky spolupracovníkom riaditeľa chýrnej

hvezdárne, zakladateľa astrofyziky J. Janssena, ktorý si Milana veľmi obľúbil. Ako mladého cudzinca ho poveril, aby viedol vedeckú výpravu na Mont Blanc, kde Janssen vybudoval hvezdareň. Na Mont Blanc vystúpil šesťkrát. Štefánik bol vo vede veľmi úspešný a výsledky, ktoré dosiahol boli objavné, v nich predbehol svoju dobu a niektoré boli potvrdené až po desaťročiach. Štefánik pozoroval zatmenia Slnka vo Francúzsku, Uzbekistane, Španielsku, Brazílii, Ekvádore, Tunise a Maroku. Na Tahiti pozoroval aj návrat Halleyovej kométy. Tam vybudoval vlastnú hvezdareň, ktorú neskôr daroval Francúzsku. Študoval zmeny na Marse, Venuši i Jupiterovi, ale aj Hmloviny. Za výsledky mu francúzska vláda udelila rad Rytiera Čestnej légie. V roku 1913 získal Štefánik francúzske štátne občianstvo. Mal mnoho priateľom medzi vedcami a umelcami svetového mena.

V lete roku 1914 vypukla prvá svetová vojna. Štefánik sa stal bojovým pilotom vo francúzskej armáde. Ako pilot bol veľmi úspešný. Maršal F. Foch poveril Štefánika organizovaním meteorologickej služby pre francúzske armádu. Po ťažkých bojoch v Srbsku, kde bol ranený, po vyliečení v Ríme, vrátil sa do Paríža. Štefánik ako vyšší dôstojník podliehal veleniu francúzskej armády a plnil príkazy jej generálneho štábu.

po besede

V roku 1916 spolu s T. G. Masarykom a E. Benešom vytvorili v Paríži Národnú radu československú a Štefánik sa stal jej podpredsedom. Vďaka vynikajúcim vedeckým úspechom, ktoré dosiahol, bol známy vo vyšších spoločenských kruhoch v Paríži a svojimi významnými stykmi vo francúzskej vláde bol jediný, ktorý mal všetky predpoklady pre organizovanie čs. légii. Pri organizovaní odboja stretal sa Štefánik s najvyššími politickými i vojenskými predstaviteľmi všetkých štátov Dohody a to nie len vo Francúzsku, ale tiež v Rusku, Srbsku, Rumunsku, Taliansku, ale aj v USA. Za zásluhy získal najvyššie vyznamenania všetkých uvedených štátov. Bol mimoriadne úspešný diplomat a politické spory úspešne riešil aj medzi spojencami. Koordinoval vytváranie a zjednotenie légii v Rusku a organizoval presun zajatcov z Ruska do Francúzska. V USA dosiahol súhlas s náborom Slovákov a Čechov ako dobrovoľníkov do čs. légii a dosiahol zhodu medzi evanjelickými a katolíckymi duchovnými v otázkach spoločného boja za Československú republiku. Úspešným náborom dobrovoľníkov v USA

položil základy pre čs. légie vo Francúzsku. Vzhľadom na osobné styky s talianskou vládou a generalitou dosiahol uznanie Národnej rady československej ako predstaviteľku nového vznikajúceho štátu ČSR. Bola to vôbec prvá medzinárodná zmluva, ktorú vďaka Štefánikovi uzavrela Národná rada čl., neskôr ako Česko-Slovenská republika.

Štefánik sa stal za tri roky z vojaka generálom, prvým ministrom vojny (obrany) v ČSR. Keďže bol v tom čase francúzskym štátnym občanom a vysokým dôstojníkom francúzskej armády - nositeľ radu Komandéra Čestnej légie, mohol túto funkciu prevziať len so súhlasom francúzskej vlády. Svojim rozkazom vytvoril z čs. légii riadnu čs. armádu. Položil tiež základy čs. diplomacie a v tom čase bol jeden z najúspešnejších diplomatov v Európe. Štefánik bol aj značne predvídavý, veď už krátko pred skončením vojny (1919) predpokladal vznik spojených štátov v Európe, ktorá sa neskôr sformovala ako Európska únia.

prof. Ján Fuska

Z činnosti OZ „LABUŤ“ za druhý polrok 2016

Činnosť združenia bola aj v druhom polroku bohatá na rôzne aktivity.

Prvou akciou, ktorú sme organizovali 1. júla 2016 v spolupráci so ZO JD a obecným úradom bola beseda s profesorom Jánom Fuskom, rodákom z Malého Zálužia. Beseda bola o výnimočnej osobnosti našich dejín, Milanovi Rastislavovi Štefánikovi. Pán Fuska je zakladateľom a čestným predsedom Nadácie M. R. Štefánika, ktorej hlavnou náplňou je zachovávať a pripomínať jeho život a dielo. Profesor Ján Fuska napísal viacero kníh o Štefánikovi a niektoré daroval aj do našej knižnice. Jeho pútavé rozprávanie všetkých presvedčilo, aké dôležité je vážiť si národné dejiny a naše osobnosti. Besedy sa zúčastnili aj členovia Klubu spoločnosti M. R. Štefánika z Nitry. Medzi nimi bola aj Mária Kadlečíková, ktorá od roku 2001 pôsobila ako podpredsed-

níčka vlády SR pre európsku integráciu. Všetci prítomní so záujmom počúvali rozprávanie pána profesora a na konci besedy kládli rôzne otázky, na ktoré im náš vzácny hosť rád odpovedal.

Spolupracovali sme pri organizácii Turnaja v malom futbale „O pohár Obce Malé Zálužie, ktorý sa konal v sobotu, 18. júna 2016 na multifunkčnom ihrisku. Zúčastnili sa ho družstvá z okolitých obcí.

Konečné výsledky boli nasledovné:

- 1. miesto družstvo Red Devils – Alekšince**
- 2. miesto družstvo Vartáši - Malé Ripňany**
- 3. miesto družstvo Víťazi - Malé Zálužie**
- 4. miesto družstvo Postav to - Čab**

Najlepším brankárom sa stal hráč z družstva Red Devils Adam Gabriš a za najlepšieho hráča bol vyhlásený Miroslav Mažár z družstva Postav to. Poďakovanie patrí všetkým zúčastneným družstvám a veľká vďaka patrí hlavnému organizátorovi turnaja Martino-ovi Ondráškovi.

V septembri sme boli spoluorganizátormi výstavy ovocia, zeleniny a kvetov. Úroda bola tento rok slabšia v dôsledku jarných mrazov, napriek tomu ľudia priniesli veľa pekných exponátov.

V novembri sa už tradične konala slávnostná schôdza „Posedenie s jubilantmi“, na ktorej sme sa aktívne zúčastnili. Všetkých prítomných sme pozvali na pressu kávu, ktorú sme objednali v pohostinstve „Ujlaček“ u nového vedúceho p. Denisa Čambalu.

Tento rok sme z Nitrianskeho samosprávneho kraja, sekcie pre cestovný ruch, dostali dotáciu na vydanie, v

poradí už štvrtého bulletinu občianskeho združenia a plagátov propagujúcich pamätnú izbu obce. Bulletin sme nazvali „Spomienky na (ne)dávnú minulosť“. Je prioritne zameraný na propagáciu zaujímavostí, ktoré v našej obci môžu návštevníci vidieť.

Aj tento rok prišiel do našej obce Mikuláš. Aj my dievčatá zo združenia sme chceli potešiť deti a Mikulášovi sme do balíčkov pridali aj darčeky od nás.

Pri všetkých spomenutých akciách ďakujeme za spoluprácu obecnému úradu, Základnej organizácii Jednoty dôchodcov, Dobrovoľnému hasičskému zboru, Nitrianskemu samosprávneho kraja a všetkým, ktorí sa podieľali na príprave spomenutých akcií a vydaní bulletinu a plagátu.

Zuzana Plesníková, Mahuliena Sochorová

Činnosť Dobrovoľného hasičského zboru za II. polrok 2016

Dňa 27. 08. 2016 sa uskutočnila v obci Lužianky hasičská súťaž dobrovoľných hasičských družstiev. Zúčastnili sa jej DHZ Ivanka pri Nitre, DHZ Nitra Pribina I. a II, DHZ Rišňovce, Svätoplukovo, DHZ Sľažany muži, ženy, Malé Zálužie a domáce DHZ Lužianky, muži, ženy. Súťaž sa konala už tradične vo veľmi peknom areáli miestnej základnej školy.

Víťazom v mužskej kategórii sa stalo družstvo DHZ Sľažany, na druhom mieste sa umiestnilo na našu veľkú radosť **DHZ Malé Zálužie** a tretie miesto obsadila DHZ Lužianky. DHZ Malé Zálužie reprezentovali nasledovní súťažiaci (viď. foto): Ivan Gríč, Martin Šooš, Jozef Krčmár, Lukáš Bila, Peter Novotný, Martin Ondrášek, Tomáš Bila, Patrik Krajčovič st., Patrik Krajčovič ml. Poďakovanie patrí našim zástupcom, nakoľko toto bolo prvé umiestnenie na stupňoch víťazov za pomerne krátku existenciu novodobého DHZ Malé Zálužie.

Naši dobrovoľní hasiči to myslia so svojou činnosťou veľmi vážne. Rozhodli sa a už aj uskutočňujú svoj

zámer a starú Hasičskú zbrojnicu, ktorú majú v miestnom poľnohospodárskom družstve si svojpomocne rozširujú o nové priestory. Na tento účel dostali dotáciu od Úradu vlády SR. Je pochopiteľné, že potrebujú novú a väčšiu Hasičskú zbrojnicu, lebo novú techniku (prívesný protipovodňový vozík a vozidlo CAS IVECO DAILY), ktoré dostala obec do užívania od Ministerstva vnútra SR, je potrebné náležite uschovať a ošetrovať. Skelety zbrojnice, ktorú tvoria tri lodné kontajnery si zakúpili z Komárňanských lodeníc a samotnú úpravu a dostavbu zbrojnice si urobili brigádnicke – vo svojom voľnom čase, zväčša cez víkendy alebo po večeroch. Za posledné týždne na nej brigádovovali skoro každý týždeň aspoň jeden deň. Ten zaslužený deň D – deň sťahovania do nových priestorov bol 9.10.2016. Na výstavbe zbrojnice sa podieľali hlavne títo členovia DHZ: Patrik Krajčovič, Ivan Gríč, Martin Šooš, Martin Ondrášek, Marek Černý, Tomáš Bila, Jozef Krčmár, Martin Pavle, Lukáš Bila, Peter Novotný a Lukáš Fábry, ktorý

sa nám postaral o prácu pri nátere zbrojnice. Toto všetko stihli v relatívne krátkom čase, cca 3 mesiace. Počet brigádnických hodín na výstavbe hasičskej zbrojnice je **350 hodín**.

Dňa 15. 10. 2016 uskutočnil OV DPO Nitra súčinnosť cvičenie Dobrovoľných hasičských zborov obcí okresu Nitra. Cvičenia sa zúčastnili tieto DHZO: Ivanka pri Nitre, Jelšovce, Nitra, Nitra Pribina, Rišňovce, Malé Zálužie, Lužianky, Malý Lapáš, Dyčka, Veľké Zálužie. Šesť zborov priviezlo protipovodňové vozíky a štyri vytvorili výpomocné zbory a vykonávali tylové práce. Cieľom cvičenia bolo preveriť schopnosti členov DHZO pri manipulácii s protipovodňovým prívesným vozíkom prvej pomoci. Cvičenie sa uskutočnilo v našej obci Malé Zálužie na mieste rybníku. Cvičiaci boli rozdelení na dva bojové úseky. Prvému úseku pri rybníku velil veliteľ miestnej DHZO pán Patrik Krajčovič a druhému úseku, ktorý bol pri potoku Radošinka velil Ivan Chňapek ml. Veliteľom cvičenia bol pán Ivan Chňapek st. – okresný veliteľ DPO Nitra. Prvá skupina mala za cieľ rozložiť prenosnú protipovodňovú zábranu (6 ks), naplniť ich vodou. Jednotlivé protipovodňové zábrany napojili na seba tak, aby vytvorili zábranu vode vo výške min. 1,6 m. Druhá skupina vytvorila zábranu vode len do výšky jednej zábrany ale na dĺžku 6 ks zábran. Na treťom úseku si dobrovoľní hasiči overili svoje vedomosti pri poskytovaní prvej pomoci topiacim sa ľuďom pomocou resuscitácie - umelým dýchaním. Tento úsek mala na starosti riaditeľka okresného centra samaritánov pani Vierka Kazimierová A išlo im to celkom dobre. Počas cvičenia dostávali cvičiaci horúci čaj, nakoľko bolo sychravé počasie a na záver sa posilnili párkami. Občerstvenie zabezpečila miestna organizácia Malé Zálužie. Záverom cvičenia poďakoval okresný veliteľ miestnej DHZO za vytvorenie optimálnych podmienok na zabezpečenie tohto cvičenia.

Vážení spoluobčania. Je tu zimné vykurovacie obdobie a to si vyžaduje aj väčšiu pozornosť zo strany ochrany pred požiarmi vo vašich príbytkoch V zmysle § 14 zákona NR SR č. 314/2001 Z. z. o ochrane pred požiarmi je

okrem iného fyzická osoba povinná:

- prevádzkovať technické zariadenia a technologické zariadenia z hľadiska ich protipožiarnej bezpečnosti podľa pokynov výrobcu,

- zabezpečovať pravidelné čistenie a kontrolu komínov; zabezpečiť odborné preskúšanie komínov osobami s odbornou spôsobilosťou pred pripojením palivového spotrebiča na komín, zámennou lokálneho palivového spotrebiča na ústredný zdroj tepla alebo etážový zdroj tepla, zmenou druhu paliva a po stavebných úpravách na telese komína; uchovávať a predkladať kontrolným skupinám obce potvrdenia o vykonaní odborného preskúšania komína V zmysle § 20 Vyhlášky MV SR č. 401 z 15. augusta 2007 o technických podmienkach a požiadavkách na protipožiarne bezpečnosť pri inštalácii a prevádzkovaní palivového spotrebiča, elektrotepelného spotrebiča a zariadenia ústredného vykurovania a pri výstavbe a používaní komína a dymovodu a o lehotách ich čistenia a vykonávania kontrol komín sa musí udržiavať v dobrom technickom stave a musí byť zabezpečená jeho pravidelná kontrola a čistenie. Komín sa musí počas prevádzky čistiť a kontrolovať najmenej v týchto lehotách a to raz za:

1) ak sú na komínové teleso pripojené spotrebiče s celkovým tepelným výkonom do 50 kW, raz za 1. štyri mesiace, ak sú do komína pripojené spotrebiče na tuhé palivá alebo spotrebiče na kvapalné palivá,

2) šesť mesiacov, ak sú do komína pripojené spotrebiče na plynné palivá a ak ide o komín bez vložky,

3) dvanásť mesiacov, ak sú do komína pripojené spotrebiče na plynné palivá a ak ide o komín s vložkou. Pravidelnú kontrolu komínov si môžete objednať u Komory kominárov Slovenska, ktorá sídli v Nitre, Mostná 217/29, t. č.: 037/652 89 15 a to osobne, ako aj prostredníctvom obecného úradu.

Ivan Matúška preventívár PO obce

Hasičská zbrojnica

DHZ Malé Zálužie na súťaži

Činnosť Základnej organizácie Jednoty dôchodcov

v Malom Záluží za II. polrok 2016

Začiatkom júla sa v našej obci uskutočnila beseda s profesorom Jánom Fuskom na tému M.R. Štefánik – vedec, politik, diplomat a vojak. Zorganizovalo ju Občianske združenie Labuť v spolupráci s Jednotou dôchodcov, DHZ a Obecným úradom. Beseda bola veľmi zaujímavá, poučná a náš hosť odpovedal na množstvo zvedavých otázok.

V tomto mesiaci sme absolvovali dvojdňový výlet do Maďarska do Ostrihomu. Je to jedno z najstarších miest Maďarska. V rokoch 950 – 1250 bol sídlom uhorských kráľov. V podzemí baziliky sú pochovaní ostrihomskí arcibiskupi. V prízemí kostola vedie vchod do arcibiskupskej klenotnice, v ktorej je umiestnená zbierka stredovekých i novších cirkevno-umeleckých pokladov. Ďalšie mesto, ktoré sme navštívili bol Vyšehrad. Rimania tu vybudovali pevnostné pásmo. Zachovali sa tu zvyšky slovanského opevnenia. Navštívili sme Panoptikum – miesto stretnutia panovníkov Poľska, Česka, Uhorska. Zastavili sme sa v Piliškých vrchoch, kde sa v strede pohoria nachádza kameň, ktorý bije ako srdce. Podľa ezoterikov je to miesto, kde sa zo zeme valí energia, ktorá lieči. Potom sme navštívili dedinku Mlynky, kde žijú obyvatelia, pôvodom Slováci. Prišli sem pred 200

rokmi od Galanty a Trnavy. Zriadili si tu Slovenský dom, kde sa konajú rôzne spoločenské podujatia v slovenskom jazyku. Nakoniec sme boli v Szentendre, v skanzene, ktorý znázorňuje históriu Slovákov v Maďarsku. Prevezli sme sa vláčikom a sprievodca nám poskytol odborný výklad.

V tomto mesiaci sa konal Okresný stolnotenisový turnaj vo Vrábľoch na ktorom súťažili traja naši členovia.

V auguste sme sa zúčastnili turnaja seniorov v petangu v Lužiankach, kde sme dostali Ďakovný list.

V mesiaci september sme usporiadali výstavu Ovocia, zeleniny a kvetov v spolupráci s Občianskym združením Labuť a Obecným úradom, spojenú s ochutnávkou fazuľovice so slížmi, ktorú sme podávali návštevníkom, ktorí si prišli pozrieť výstavu.

Jedna naša členka absolvovala týždňový pobyt v kúpeľoch Sliač. Ostatní členovia JD o kúpele nemali záujem. Viackrát sme navštívili kúpaliská s termálnou liečivou vodou vo Veľkom Mederi a v Dunajskej Strede.

V mesiaci október sme boli v SND v Bratislave na veselohru Sissi. V tomto mesiaci som bola na porade v Nimnici, kde sme prehodnocovali výsledky o činnosti Jednoty dôchodcov v obciach.

Slávnostné posedenie pri príležitosti Mesiaca úcty k starším

Začiatkom novembra Jednota dôchodcov, Obecný úrad a Občianske združenie Labuť usporiadali slávnostné posedenie pri príležitosti Mesiaca úcty k starším, kde sme si zároveň pripomenuli okrúhle životné jubileá našich spoluobčanov. Tento rok bolo 17 jubilantov. Na začiatku slávnosti sa nám prihovorila starostka Viera Predanociová a za Občianske združenie Labuť Zuzana Plesníková. Nakoniec bol spoločný prípitok s pekným vinšom so všetkými prítomnými spoluobčanmi

a hosťami. Jubilanti boli odmenení pekným darčekom a kvetom. O kultúrny program sa postaral spevácky súbor Nádej z Výčap-Opatoviec. Veľká vďaka patrí všetkým ochotným gazdinkám, ktoré napiekli domáce koláčiky, a tým dotvorili príjemnú atmosféru v sále. Blíži sa koniec roka, prajem všetkým spoluobčanom a členom JD, aby krásne sviatky Vianoc prežili v pokoji a v dobrom zdraví.

Elena Líšková

Žijú medzi nami...

Sny sú na to, aby sa plnili

Som podnikateľka, majiteľka kozmetického salónu, biki fitnesska a matka dvoch detí. Do Malého Zálužia sme sa presťahovali pred ôsmimi rokmi, keď sme si tu s manželom postavili dom. Počas materskej so starším synom Adamom som absolvovala rôzne vizážistické a kozmetické kurzy, nakoľko nie som vyučená kozmetička, ale veľmi som túžila vykonávať práve túto prácu... Počas materskej s druhým synom Alexom som už v Nitre otvárala svoj vlastný kozmetický a vizážistický

salón Diamond Beauty STUDIO. Práca v salóne ma baví a naplňa, no keďže celý život športujem a kvôli salónu som sa musela vzdať svojich hodín zumbi, hľadala som športovú aktivitu, ktorej by som sa mohla venovať v čase, kým sú deti v škôlke. Začala som teda chodiť cvičiť do fitka, no len tak bez cieľa to nebolo ono! Moje športové začiatky siahajú do ranného detstva. V piatich rokoch som začala s gymnastikou, prešla cez karate, moderný tanec až k atletike, kde som súťažila

v šprintérskych disciplínach. V 17 rokoch som sa stala Majsterkou Slovenska v behu na 100 m v kategórii dorasteniek, druhé miesto som obsadila medzi juniorkami a tretie medzi ženami. Vybojovala som si miesto v Slovenskej atletickej reprezentácii. No prišlo zranenie, dve operácie a moja atletická kariéra sa skončila. Bez športu som ale dlho nevydržala, a tak som si spravila kurz inštruktorky aerobiku a začala som viesť hodiny aerobiku, neskôr populárnej zumbi, ktorá ma veľmi bavila, no ako som už spomínala, musela som si žiaľ vybrať medzi salónom, zumbou a deťmi. Je jasné, čo vyhralo...

Fitness som obdivovala odmalička, vždy som chcela byť taká ako tie fitnessky v časopisoch. Chodila som sa pozerat' na súťaže a snívala, že raz aj ja budem stať na pódii. Vedela som, že to nebude ľahké, ale sny sú na to aby sa plnili! A tak som minulý rok absolvovala svoju prvú súťaž. Začala som v Slovenskej asociácii

naturálnej kulturistiky. Obsadila som druhé miesto. Bola to nominačná súťaž na Majstrovstvá Európy, ktoré som tiež absolvovala. Na jar tohto roku som sa prebojovala cez nominačnú súťaž až na Majstrovstvá sveta, kde som obsadila krásne 3.miesto. A ako to už u mňa býva zvykom, chcem stále viac. Na jeseň som prestúpila do Slovenskej asociácie kulturistiky, fitness a silového trojboja, kde sú oveľa vyššie nároky a konkurencia v bikini fitness oveľa silnejšia. Na prestížnej súťaži Mozolani fitness cup, ktorá bola nominačná na Majstrovstvá sveta, čiže vo veľmi silnej konkurencii som postúpila medzi top šesť a obsadila 5.miesto. Bol to pre mňa veľký úspech, splnený sen. Stála som na pódii s tými najlepšími slovenskými bikini fitnesskami... A mám ďalšie sny a krôčik po krôčiku si pôjdem za svojim cieľom, byť vždy lepšia ako minule!

Radka Szombathová

Radka Szombáthová (prvá zľava)

Radka Szombáthová

Záľužania vo svete

Študijná cesta do Turecka

Pri výbere, kam odcestovať na päť mesačný študijný pobyt v rámci programu Európskej únie ERAZMUS+, som dlho neváhala. Odišť do Turecka bolo mojím snom posledné dva roky. Pre mňa je Turecko krajinou, ktorá je akoby pomyselná hranica medzi dvomi svetmi: európsko-kresťanským a arabsko-moslimským. Nájdete tu zmes všetkého – náboženstiev, kultúr, jazykov,... a s tým spojených mnohých úžasných kultúrno-historických pamiatok nevyčísliteľnej hodnoty. Už pri prvom pohľade z lietadla na pobrežné časti Istanbulu som vedela, že sa mi bude v tejto zhruba 75 miliónovej krajine páčiť (počet obyvateľov rýchlo rastie, kvôli súčasnej utečeneckej kríze).

Moja terajšia univerzita, Yalova univerzita, sa nachádza v meste Yalova (cca 100 000 obyvateľov) ležiacom priamo na východnom pobreží Marmarského mora. Je to turistické mestečko, vyhľadávané aj kvôli neďalekým horúcim termálnym prameňom.

Napriek tomu, že na Slovensku študujem doktorandské štúdium v oblasti verejnej správy a verejnej politiky, v Turecku som si vybrala predmety zo študijného programu medzinárodné vzťahy. Moji spolužiaci sú v poslednom ročníku bakalárskeho štúdia medzinárodných vzťahov (štúdium je na 5 rokov, program je v angličtine, prvý ročník je prípravný). Ja ako doktorand mám trochu inú pozíciu, väčšinou je to na dohode medzi mnou a vyučujúcim, ako budem plniť študijné povinnosti. Tento spôsob mi vyhovuje, pretože sa môžem venovať tomu čo ma zaujíma, a aj písať svoju dizertačnú (doktorandskú) prácu.

Čím sa z môjho pohľadu líši štúdium na našich univerzitách a na Yalovej univerzite? Prijímanie študentov na vysokú školu prebieha zaujímavým spôsobom. Najprv budúci študenti musia absolvovať tzv. testy a získať určitý počet bodov. Každá univerzita v Turecku má stanovený počet bodov, ktorý musí záujemca o štúdium dosiahnuť, aby mohol študovať na danej univerzite. Čím viac bodov z testov získa, tým si môže vybrať kvalitnejšiu univerzitu v rámci Turecka. Môže sa stať, že niekto potrebuje prípravu na testy alebo sa

hlási na vysokú školu po určitom čase. Existujú tu aj prípravné kurzy pomáhajúce získať alebo znova oživiť vedomosti potrebné na úspešné absolvovanie testov. Čo sa týka systému výučby na univerzite, je zhruba podobný tomu nášmu. Rozdiely sú napríklad také, že nemajú jednotlivé predmety rozdelené na prednášky a semináre. Je na vyučujúcom, či bude hodinu viesť v podobe prednášok alebo v podobe semináru (študenti vypracovávajú krátke, cca 5 min. prezentácie na určené témy a tie potom prezentujú pred spolužiakmi na hodinách). Je tu zavedený systém skúškového obdobia v strede semestra. Študenti zo všetkých predmetov píšú testy alebo písomky, ktoré tvoria zhruba 40 % z výslednej známky na konci semestra. Funguje tu aj večerná škola. Je to niečo podobné ako naše externé štúdium, len sa nechodí na univerzitu cez víkend ale cez týždeň večer. Výučba prebieha aj do desiatej hodiny. Študenti za večerné hodiny platia.

Napriek tomu, že drvivá väčšina študentov na univerzite sú Turci, nájdu sa tu aj výnimky. Mám spolužiakov a spolužiačky z krajín ako: Jemen, Irak, Kirgizsko, Nemecko (spolužiačka je nemecká Turkyňa, sama sa vrátila žiť do krajiny, kde sú jej korene), africká Guinea Bisau a Senegal. Zahraničných študentov z Európy (Európskej únie) je tu málo.

Kedže som študentka, stretávam sa predovšetkým s mladými ľuďmi a mám aj viacerých tureckých známych, s ktorými sme pravidelne v kontakte vo voľnom čase. V prvom rade sú Turci veľmi spoločenský, komunikatívni a majú radi cudzincov. Priateľstvá sú pevnejšie a stabilnejšie, radi sa delia o veci. Kamarátka Sečil ma pozvala k nim domov, v podstate hneď prvý týždeň ako sme sa spoznali. Na jednom poschodí bytovky (oni nazývajú bytovku „apartman“) majú byť jej rodičia, a aj jej starí rodičia. Dva byty oproti sebe tvoria veľký priestor pre jednu rodinu. Srdečne ma privítala Sečilina mamina, neskôr aj babka a ujo. Čítala som sa u nich veľmi príjemne a rodinne. Typické pre turecké byty je priestorová obyvatelka s viacerými pohovkami a veľkým jedálenským stolom v kúte. Nábytok a koberce sú väč-

šinou farebné. Ak je potrebné, pre hostí sú k dispozícii malé prenosné stolčeky určené iba na kávu alebo čaj. Čaj a káva sú veľmi dôležité tradičné nápoje typické pre oddych a priateľskú konverzáciu. Aj ich príprava je časovo náročnejšia (ako u nás doma), používa sa špeciálny poschodový čajník alebo kávová kanvička „džezva“. Niekedy sa mi stávajú aj zábavné situácie. V bežnom živote s angličtinou veľmi nepochodím (najvýhodnejšie je vedieť turečtinu alebo arabčinu), je to skôr komunikácia rukami-nohami. Raz ma kamarát Sertač, ktorý pracuje v jednej obľúbenej kaviarni, poslal kúpiť niekoľko koláčov na raňajky. Napísal mi na papierik čo presne chce. Vedela som, že mám ísť do neďalekej pekárne. Čo už môže byť na tom ťažké kúpiť nejaké koláče? Pani pri pokladni po prečítaní môjho lístku začala rozprávať a rozprávať. S mojimi chabými znalosťami turečtiny som pochopila, akurát to, že to čo chcem nemajú. Pri predstave, že toto isté budem musieť absolvovať aj v inom obchode som stála ako nemá a rozmýšľala čo mám urobiť. Ako mám povedať, že nech mi dá čo má? Vrátíť sa bez koláčov som nechcela. Vypadlo zo mňa iba slovo „Ingilizdže“ (angličtina). Myslím, že sa spýtala odkiaľ som. Po mojej váhavej odpovedi, predavačka začala na moje šťastie hovoriť po rusky. To sa mi už rozziarili oči. Rýchlo som jej povedala: „Dajte mne, što u vas jest“ (dajte mi, čo máte). Sertač bol nakoniec spokojný. Usmial sa a ja som považovala túto náročnú misiu za splnenú.

Pre Turkov je prvoradé zachovať si pevné rodinné vzťahy, najmä kontakt rodičia a deti, súrodenci navzájom, priatelia... (Napríklad ak mama príde na návštevu k synovi, nie je slušné spýtať sa jej, kedy odíde domov. Vyzeralo by to tak, že ju syn vyhazuje.) Dôležité je stretávanie sa pri spoločných raňajkách, obedoch alebo večeri. Vedieť variť je stále jednou zo základných vecí, ktorú by malo vedieť každé dievča a aj chlapec.

Tieto veci, o ktorých píšem sú mi sympatické a mám pocit, že z toho nášho sveta sa strácajú. Jednou z nich je aj národné cítenie. Národná hrdosť je tu všadeprítomná. Turecké vlajky vejú na domoch, bytoch, veľa drobností a detailov je kombinovaných v bielo červených farbách: kvetinové výsadby, osvetlenie mostov... Ešte, aby som nezabudla, Turecko je krajinou kobercov. Ručná výroba veľkého koberca môže trvať aj tri a viac

rokov. Je to náročná a poctivá práca. Vlastniť takýto koberec sa považuje za luxus. Ich cena sa pohybuje v niekoľkých tisícoch dolárov. Niekedy sa môže stať, že koberec vo veľkosti malého stolíka stojí aj 10 000 dolárov. Podľa použitých vzorov a farieb predavači presne vedia, či je pôvod koberca turecký (a z ktorých častí Turecka pochádzajú), iránsky či afgánsky.

Jedinou nevýhodou môjho pobytu je, že čas plynie príliš rýchlo. Už iba niekoľko týždňov a opäť prídem domov. To, čo som sa naučila, si prinesiem so sebou. Myslím si, že v pamäti mi zostane najmä turecká pohostinnosť a srdečnosť.

Mahuliena Sochorová

Yalova centrum

- riečka pretekajúca mestom a ústiaca do Marmarského mora

Kapadokia

významné historické kresťanské územie
vo východnej Anatólii
v skalách sú vyhlbené kresťanské kláštory
a kostoly z 9. storočia n. l.

Café Daniels v centre mesta Yalova
Sertač a ja po prezentácii a ochutnávke kávy,
ktoré si môžete v podniku bežne kúpiť

V kráľovstve kobercov

Rio stále čarovné, no predsa iné...

métam. Táto dievčina si vystrelala dve zlaté a jednu striebornú medailu a stala sa tak najúspešnejšou účastníčkou streleckých súťaží. Je zaujímavé, že Veronika má akúsi improvizovanú strelnicu aj vo svojom dome v malej dedinke pri Seredi a možno práve tam sú aj korene jej vysokého športového majstrovstva. Psychická stránka je vari najdôležitejšou časťou prípravy športovca na najvyššom svetovom fóre a Veronika akoby mala nervy zo železa. Ved' dokázať odrážať útoky predovšetkým ázijských či austrálskych strelkýň, si vyžadovalo z jej strany veľa energie a trpezlivosti.

Ďalšou skvelou postavou v slovenskom tíme bol Jozef Metelka. Tento šestnásobný svetový šampión z vlašskej nastupoval v Riu v úlohe favorita v stíhacích pretekoch cyklistov na dráhe a svojho finálového súperu z Austrálie prakticky nepustil k slovu a právom si tak vypočul na stupňoch víťazov slovenskú hymnu. Ďalšie zlato pridal v časovke a striebro v šprinte na jeden kilometer. Jozef Metelka je piešťanský rodák, ktorý po dvadsiatke odišiel skúšať športové šťastie do Veľkej Británie. Popri cyklistike tam dokázal vyštudovať aj slávnu univerzitu v Oxforde, kde stále žije. Nezabúda však na svoje korene, kde vyrastal a možno práve aj Považský Inovec so sedlom Havran, kde často trénoval, ho vyniesol do cyklistických výšin športového sveta. Jozefa v Anglicku zrazilo počas jazdy na bicykli auto, lekári mu tam museli amputovať nohu pod kolenom a už dva mesiace po zákroku opäť vysadol na bicykel... Jednoducho, nezmar. Aj týmto spôsobom dokázal, ako napokon každý zdravotne znevýhodnený športovec, že aj po nešťastí sa neoplatí zostať stáť bokom, ale naopak, cieľavedome sa pokúsiť začleniť do spoločnosti.

Aj vďaka týmto vlastnostiam nám môžu byť preto naši paraolympionici veľkým vzorom...

Paraolympiáda v Brazílii bola mimoriadne žičlivá aj k našim farbám. Keď pred siedmimi rokmi zvolili v Kodani brazílske Rio de Janeiro za dejisko olympijských a paraolympijských hier 2016, táto obrovská krajina zažívala ekonomický rozmach. Postupom času sa však situácia v krajine samby, kávy a futbalu menila a pribúdalo problémov, ktoré neobchádzali ani financovanie príprav svetových športových sviatkov pod piatimi kruhmi. Doslova s odretými ušami však Brazílčania všetko stihli a výsledkom boli veľmi pekné hry. Boli síce iné ako predchádzajúce, také svojské, s juhoamerickou esenciou a pohľadom na svet, ale tiež príťažlivé...

Necelé tri desiatky slovenských reprezentantov sa však medzi 4300 športovcami zo 165 krajín zemegule vôbec nestratili. Naopak, patrili k ozdobám paraolympiády, veď pre naše farby vybojovali jedenásť medailí, z toho štyri zlaté a v rebríčku najúspešnejších krajín obsadili 28. pozíciu. Veľkú diery do sveta urobila najskôr športová strelkyňa na vozíčku Veronika Vadovičová, ktorá akoby nasmerovala našu výpravu k vysokým

Peter Buček

Diakonie Broumov,

sociální družstvo

Obecný úrad
Malé Zálužie 63
951 24 Malé Zálužie
Slovensko

Broumov 21.9.2016

Vážení priatelia Diakonie Broumov,

radi by sme Vám čo najúprimnejšie poďakovali za podporu našej činnosti, za materiálne dary či usponadanie zberu použitého ošaterenia. Je ťažké vyjadriť slovami, ako veľmi to pre naše sociálne družstvo, ale predovšetkým pre konkrétnych potrebných ľudí, znamená.

Poskytnuté ošaterie, obuv, domáce potreby a ďalšie veci pomáhajú predovšetkým osobám v sociálnej núdzi. Aj obyčajné tričko, ktoré nevyhodíte do odpadu, môže vyčarovať úsmev na tvári.

V prílohe Vám posielame Správu o činnosti, kde môžete aspoň zlomkom nahliadnuť do našej práce a pomôcť ľuďom.

Ste nepochybné neoddeliteľnou súčasťou nášho tímu. Dúfame vo Vašu podporu aj v budúcnosti, aby sme naďalej mohli spoločne pomáhať všetkým potrebným.

So srdečným pozdravom

PhDr. Vítězslav Králík
predseda družstva a generálny riaditeľ

Názov a adresa sociálneho družstva	KI s.r.o. (Broumov)	Bankovní účet
Diakonie Broumov, sociální družstvo	287396010000	130260K10410000
Husova 319, Velká Vez	43-71921502870000	287505917908000
459 01 Broumov	e-mail: diakonie@diakoniebroumov.org	
Tel/fax: +420 491 524 342	www.facebook.com/broumov-diakonie	
web: www.diakoniebroumov.org	Zapísané v OR, u KS Hradec Králové, oddíl Dv, vložka 1346	IČO 49289977 DIČ CZ49289977

S Diakoniou Broumov spolupracujeme už 8 rokov a toto poďakovanie patrí aj vám, vážení občania, každému, kto nepotrebné veci nevyhodí, ale poskytne ich tým, čo ich naozaj potrebujú.

A znova prišiel Mikuláš...

Milé deti,

v sobotu 3. decembra popoludní som k vám opäť zavítal spolu s Mikulášom a čertom. Priniesli sme balíčky a darčeky pre všetky deti, tie ktoré dobre poslúchali, ale aj pre tie, ktoré poslúchali menej. Všetci traja sme sa tešili na stretnutie s vami, ale čertovi bolo ľúto, že sa ho deti báli a niektoré pred ním aj ušli. Mikuláš mal veľkú radosť a ďakuje vám za všetky básničky, pesničky a krásne kresbičky, ktorými ste ho obdarovali. Budem veľmi rád, keď sa spolu s Mikulášom a čertom opäť o rok znovu s vami stretneme.

Váš anjel

Obecná knižnica

Obecná knižnica sa v hodnotení Krajskej knižnice v Nitre umiestnila na popredných miestach v počte čitateľov a výpožičiek v prepočte na počet občanov. Vďaka sponzorstvu sme získali nové tituly a tiež sa vymenili knižničné regály za nové. Priestory teraz pôsobia útulne a regály sú hlavne bezpečné, pretože tie staré boli už v nevyhovujúcom stave. Chcem sa touto cestou poďakovať Nitrianskemu samosprávnemu kraju za dotáciu na nákup knižničných regálov a tiež aktívnym pracovníkom obecného úradu, Zuzane Zábraznej a Martinovi Predanocymu za pomoc s umiestňovaním regálov a ukladaním kníh.

Milí občania, radi vás privítame v knižnici! Knižnica je otvorená každú nedeľu od 15.00 hod. do 16.00 hod.

Zuzana Plesníková knihovnička

Spoločenská kronika

Narodili sa: Lucia Kolenčíková – č. d. 151; Ján Fuska – č. d. 168

Odhlásili sa: Ondrej Proksa – č. d. 75

Opustili nás: František Hunka - č. d. 65

Zosobášili sa: Miroslav Michalko a Tereza Jánska - č. d. 70

OZNAMY

Poriadok na cintorínoch

Prosím občanov, aby odpady na cintorínoch dávali do kontajnerov umiestnených pri vchode. Na dolnom cintoríne prosím nepoužívať veľký kontajner, ktorý je umiestnený v zadnej časti cintorína. Aby sme za vyvážanie tohto kontajnera neplatili, pracovníci aktivačných služieb musia odpady preberať a prenášať do kontajnerov pri vchode. **Všetok odpad dávajte do kontajnerov pri vchode**, podľa označenia na jednotlivých nádobách. Kombinované materiály dávajte do veľkého kontajnera na zmesový komunálny odpad. Odpad zo skla patrí do zeleného kontajnera vchodom do cintorína.

starostka

Vybrané zo zákona 282/2002 a VZN, ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov

Nasledovné riadky sú určené pre všetkým majiteľom psíkov, ale hlavne pre tých, ktorým sa štvornohí miláčikovia túlajú po dedine sami bez pána. V poslednom čase sa množia sťažnosti občanov na psov voľne behajúcich po dedine. Preto prosíme všetkých majiteľov psov, aby rešpektovali znenie zákona 282/2002, ktorým sa upravujú podmienky držania psov.

Vodiť psa mimo chovné priestory alebo zariadenia na chov môže len osoba, ktorá je fyzicky a psychicky spôsobilá a schopná psa ovládať v každej situácii, pričom je povinná predchádzať tomu, aby pes útočil alebo iným spôsobom ohrozoval človeka alebo zvieratá.

Voľný pohyb psov bez vŕdzky je zakázaný v celom intraviláne obce Malé Zálužie, to znamená, v zastavanej časti obytnými domami a zakázaný je vstup so psom na cintoríny.

Ďalej je zakázané opustiť psa na verejnom priestranstve bez uviazania.

Kontakt: Útulok pre zvieratá v Nitre, Na Hôrke 13, 949 11 Nitra, č. tel. 0904207777, 0902202111

Pojazdné predajne:

Každú stredu od 16.30 do 17.00 hod.

a sobotu od 18.10 do 18.30 hod. prichádza pojazdná predajňa hlboko chladeného čerstvého plnotučného mlieka a mliečnych výrobkov.

Každý utorok o 12.00 hod. chodí aj pojazdná predajňa mäsa a mäsových výrobkov.

Obecným rozhlasom sa bude vyhlasovať iba v prípade, keď pojazdná predajňa nepríde.

Pohrebna služba:

Turanovič Nitra – tel. číslo: 0905 948 812

Pošta Nové Sady:

úradné hodiny:

Po – Ut, Štv. – Pia: 7.00 – 12.00 a 12.30 – 14.30

Streda: 7.00 – 11.00 a 13.30 – 17.00

Kontakt: 037/7894151

Lekárneň ALFA-OMEGA

Otváracie hodiny

Pondelok – Piatok: 8:00 – 14:00 hod.

Kontakt: 037/7894206

NEŠTÁTNA AMBULANCIA PRE DOSPELÝCH v Nových Sadoch

NZdravotné stredisko v Nových Sadoch oznamuje

občanom, že všeobecný lekár pre dospelých

MUDr. Gašparovič ordinuje v pondelok až piatok v čase od 7.15hod. do 12.00 hod.

Kontakt: 037/7894122

ZUBNÁ AMBULANCIA ORTHODENTAL, s.r.o.

Neštatná stomatologická ambulancia, Nové Sady 177

Ordinačné hodiny:

Pondelok – Štvrtok: 7.30 – 15.30 hod.

Piatok: neordinuje sa

Obedňajšia prestávka v čase od 12.30 do 13.00 hod.

Kontakt: 037/78 942 54

ENVI-GEOS Nitra

Korytovská 20, 951 41 Lužianky

Telefón: +421 37 772 30 50

Fax: +421 37 772 30 50

E-mail: envigeos@envigeos.sk

Webová stránka: www.envigeos.sk

KVETINÁRSTVO - SUCHOKVET - Lenka

Staňová

Otváracie hodiny

Utorok – Piatok: 9:00 – 11:00 hod. 13:00 - 17:00 hod.

Sobota: 9:00 – 12:00 hod.

Kontakt: 0911/267 229

Dôležité telefónne čísla:

- Polícia: 112 (158)
- Požiarna ochrana: 112 (150)
- Záchraná služba: 112 (155)
- Ohlasovňa požiariarov: 037/65 20 424, 037/65 20 425
- Mestská polícia: 112 (159)
- Integrovaný záchranný systém: 112 (154)

Pohotovostné služby:

Pohotovostná lekárska služba:

- Stomatologická pohotovosť: 037/65 45 111, Pondelok - Piatok: 16:00 - 19:00
- Pohotovosť pre dospelých: 037/69 42 229, Pondelok - Piatok: 16:00 - 07:00
- Pohotovosť pre deti a dorast: 037/65 45 111, Pondelok - Piatok: 15:30 - 07:00

Elektrárne: ZSE - pohotovosť: 0800 111 567

Plynárne: SPP a.s. pohotovosť: 0850 111 727

Vodárne: ZsVaK - pohotovosť: 037/65 13 420

Obecný úrad - úradné hodiny:

Administratívna pracovníčka: Margita Tabačeková

- **Párny týždeň:** Utorok 07.30 - 12.00 13.00 - 15.00
Štvrtok 07.30 - 12.00 13.00 - 15.00
- **Nepárny týždeň**
Pondelok 07.30 - 12.00 13.00 - 15.00
Streda 07.30 - 12.00 13.00 - 15.00
Piatok 07.30 - 12.00

Kontakt:

Telefón: 037 / 7894061

E-mail: oumalezaluzie@gmail.com

Internetová stránka obce: www.malezaluzie.sk

Kopírovanie a preberanie článkov je možné len so súhlasom redakcie. Redakcia si vyhradzuje právo príspevky krátiť a jazykovo upravovať. Ďakujeme všetkým prispievateľom Občasnika.

Veselé Vianoce

* chceme Vám priať,
aby človek človeka mal stále rád,
aby jeden druhému viac šťastia priať,
aby tento Nový rok za to stál.

Vydáva obec Malé Zálužie, Malé Zálužie č. 63, 951 24 Nové Sady, IČO 00 656 160.

Redakcia: Zuzana Plesníková, Zuzana Zábrazná, Viera Predanociová

Grafická úprava: Vladimír Tomanka

Občasník: EV4374/11 ISSN 1338-8274

Vychádza 2x ročne. Nepredajné!